

10. De i perioden gennemførte omlægninger har medført, at forvaltningen af umyndiges midler, bortsejles midler m. v. i overformyndieriet har givet staten en sikker nettoindtægt, der kan beregnes til 9-10 mill. kr. om året.« (s. 35-46).

Hvad dernæst angår spørgsmålet om eventuelle ændringer i den nugældende administrative ordning, har arbejdsgruppen overvejet (s. 47-85) en overførelse af forvaltningen af umyndiges midler m. v. til private pengeinstitutter i forbindelse med en nedlæggelse af overformyndieriet. Arbejdsgruppen kan imidlertid ikke anbefale denne løsning, idet den af en række grunde - såvel økonomiske som administrative - hverken vil være en fordel for staten, kontohaverne eller andre. Tværtimod vil en række fordele ved den eksisterende ordning gå tabt.

Heller ikke en delvis eller fuldstændig overførelse af overformyndieriets opgaver til Kongeriget Danmarks Hypotekbank har arbejdsgruppen (s. 86-120) kunnet gå ind for.

Man henviser bl. a. til, at den mulighed at dele administrationen i overformyndieriet i en materiel administration af myndighedslovgivningen m. v. under justitsministeriet og en teknisk penge- og aktivforvaltning under hypotekbanken (s. 86-102) foruden andre ulemper vil indebære en stærk forøgelse af det rent administrative arbejde med en betydelig personaleforøgelse som følge. Den mulighed i stedet at overføre hele overformyndieriets administrationsområde til hypotekbanken (s. 103-20) støder efter arbejdsgruppens opfattelse ligeledes på en række administrative vanskeligheder. Man fremhæver, at en sådan overførelse vil indebære, at et afsnit af den civile retlige administration under justitsministeriet henlægges til en bestyrelse uden for justitsministeriets område, hvilket vil medføre en yderligere spredning af den materielle civile retlige administration på administrative enheder uden for justitsministeriets ansvarsområde. En sådan udvikling er ikke ønskelig og vil kunne stille sig hindrende i vejen for fremtidige rationaliseringer.

Arbejdsgruppen anfører endvidere bl. a., at der ikke består funktionslighed i det centrale indhold af de to forvaltningsområder, selv om der umiddelbart betragtet er tale om forvaltning af penge og aktiver begge steder. Der er en betydelig forskel på forvaltningen af et stort antal enkeltpersoners midler (ca. 20.000 kontohavere i overformyndieriet) og statens midler. En overførelse af overformyndieriets opgaver til hypotekbanken vil derfor indebære, at institutionen skal overtage en helt ny opgave. Denne løsning kan efter arbejdsgruppens

vurdering ikke forventes at medføre nogen samlet besparelse, men snarere, at administrationsudgifterne, bl. a. til personale, vil vokse. Arbejdsgruppen kan derfor heller ikke gå ind for denne løsning.

Arbejdsgruppen har herefter peget på 2 løsninger:

Man går (s. 121-126) principalt ind for en opretholdelse af overformyndieriet og henviser herved til den effektivisering, såvel i administrativ som i økonomisk henseende, som den ovenfor resumeerede udvikling gennem de sidste 10 år har medført. Arbejdsgruppen henviser endvidere til, at den nuværende ordning indebærer en høj grad af sikkerhed for den umyndige samtidig med, at forvaltningen af umyndiges midler sker på en måde, der også i økonomisk henseende er i overensstemmelse med den umyndiges interesser. En bevarelse af overformyndieriet vil betyde, at den sagkundskab, der er inden for området, holdes intakt, og at dette forvaltningsområde såvel materielt som administrativt fortsat vil være underlagt justitsministeriet, der har ansvaret for den samlede civile retlige administration. Hermed er mulighederne for fortsatte rationaliseringer også i bredere forstand inden for myndighedslovgivningen m. v. til stede.

Arbejdsgruppens subsidiære forslag (s. 127-35) går ud på at henlægge administrationsområdet direkte til justitsministeriet, hvis overformyndieriet skal nedlægges. Til støtte for denne løsning peger arbejdsgruppen på mulighederne for interne administrative forenklinger, der indebærer mulighed for yderligere personalemæssige reduktioner. Denne løsning vil endvidere muliggøre forenklinger overfor omverdenen indenfor et forvaltningsområde, der er opsplittet på justitsministeriets departement, skifteretterne, statsamterne (overpræsidi) og overformyndieriet, og hvor de materielle spørgsmål oftest har direkte tilknytning til den umyndiges økonomiske forhold.

c. Arbejdsgruppens redegørelse har været drøftet på en række møder mellem repræsentanter for justitsministeriet, budgetdepartementet, administrationsdepartementet, overformyndieriet og hypotekbankens daglige ledelse.

Der har under disse drøftelser været enighed om, at en overførelse af overformyndieriets opgaver til de private pengeinstitutter ikke er hensigtsmæssig, jfr. de synspunkter, der er anført i redegørelsen s. 47-85. Det forekommer heller ikke hensigtsmæssigt at dele administrationen i overformyndieriet i en materiel administration af myndighedslovgivningen m. v. under justitsministeriet og